

Гроздътъ.

(Ромѣнска приказка — за дѣца и юноши).

Еднѣжъ единъ селянинъ отишълъ при царя и му поднесълъ въ даръ единъ много хубавъ гроздъ. „Позволи ми, господарю, да ти поднеса каквото имамъ“, казалъ селянинътъ, като му подалъ грозда. „Малъкъ е моятъ даръ, ала, право да си кажа, азъ се нарекохъ съ този гроздъ само да сполуча да те видя. Па и по право той се пада тебѣ: такъвъ гроздъ много мжно се намира, както мжно се намира и господарь подобенъ на тебе“.

Царьтъ се покъртилъ отъ думитъ на селянина, изказани така простодушно, а още повече му се понаравило сърдцето, изъ което тѣ сж излѣли. Той поблагодарилъ сърдечно за подаръка, и, всѣкога щедъръ въ награди, заповѣдалъ да дадатъ на чистосърдечния селянинъ двѣстѣ жълтици.

Върналъ се селянинътъ у село съ пълна кесия и разправилъ за честитата случка на братята си; тѣ разправили на свещеника, а свещеникътъ — на тѣхния чокоинъ¹⁾.

¹⁾ Голѣмитѣ землевладѣлци въ Ромѣния се казватъ чокоини.

Чокоинътъ очудено изслушалъ свещеника. „Вижъ ти щастие! двѣстѣ жълтици за единъ гроздъ! Юначина е нашиятъ господарь! Чакай да видишъ, какво ще му скроя азъ нему.“

Избира той най-хубавия си конь, възсѣда го и трѣгва за двореца. Царьтъ го съгледалъ изъ прозореца и високо захвалилъ прѣкрасния конь.

„Ако го намирашъ достоенъ за твоята конюшна, — казалъ дворянинътъ, заповѣдай — и той ще е твой. Това ще бжде голѣма честь за мене“.

— „Благодаря“, отговорилъ царьтъ, който знаялъ отдавна за користолюбieto на този хитрецъ; „само че не зная съ какво мога да ти се отплатя. Ти си богатъ и неприлично ще ми бжде да ти дамъ пари; по-добрѣ ние ще се размѣнимъ съ тебе: азъ имамъ такова нѣщо, което по рода си е такава сжца рѣдкостъ, каквато и твоятъ конь. Азъ ще ти го пратя.“

А какво нѣщо е било това? ще попитате: — елмазъ? — О, не: познатиятъ намъ гроздъ.

Нашитѣ картини.

(Разясненията сж за възрастнитѣ).

I. Картини въ текста.

Въ бѣда. (Стр. 91) Картина отъ Х. Бриспѣ, френски съврѣменъ жанристъ. Художникътъ е прѣдалъ въ картината единъ споменъ отъ своето дѣтинство. Малкитѣ дѣца обичатъ да дразнятъ животнитѣ, даже най-кроткитѣ и безобидни животни, като гжскитѣ. Ала послѣднитѣ, колкото и безпомощни и безсилни да сж да се защитятъ, могатъ, чрѣзъ своя куражъ и съскане, да изплашатъ малкия хлапакъ, който ги дразни, и да го турятъ „на тѣсно“, както е случая прѣдаленъ въ нашата картина. Картината, или по-добрѣ сюжетътъ на картината е добрѣ познатъ на нашитѣ дѣца, особно на нашитѣ селенчета, и се надѣваме, че тѣ ще намѣратъ голѣма правдоподобностъ въ нея съ дѣйствителността.

„Вратцата“. (Стр. 97). Фотографическа снимка, изпѣлнена отъ г-нъ Д. А. Карастояновъ, софийски фотографъ. Снимката прѣдставя една отъ многобройнитѣ картини, съ които природата е надарила града Вратца. Тоя градъ е почти прилѣпенъ до южнитѣ поли на Стара Планина и поради високитѣ канари, които стѣрчатъ надъ самия градъ,

има повече изгледъ на алпийски градецъ. Мѣстността, която е прѣдадена въ снимката, се намира на 2 километра разстояние отъ Вратца, навжтрѣ въ планината, и носи название „Вратца“, тѣй като планината, която тукъ се състои само отъ високи и отвѣсни скали, се е раздвоила и образува, дѣйствително, нѣщо като врата, прѣзъ която протича една маловодна бистра планинска рѣчица, която понадолъ кара нѣколко воденици. Снимката, разбира се, не е въ състояние да прѣдаде всичката оная прѣлестъ, която се открива тукъ за окото на любителя на природнитѣ красоти. Тия красоти трѣбва да се видятъ на самото мѣсто. Нашата задача е само да възбудимъ интересъ къмъ тѣхъ.

II. Картини извънъ текста (приложения).

№ 14. Малката кжшовница! Картина отъ П. Марй, френски съврѣменъ художникъ. Въ картината художникътъ се е помжчилъ да ни прѣдаде, нагледно, оная наклонность къмъ хазайство (кжшовничество), което се появя въ момичетата още отъ най-ранната имъ възраст. Малката Грозданка е на 5—6 години, ала иска вече всичко да върши въ кжши. Ето въ тоя часъ тя си е запретнала политѣ, засукала си е ржавитѣ и се готви да пере.

№ 15. „Милий ми дѣдо!“ Картина отъ А. Гюиу, сжщо френски художникъ. Картината ни прѣдставя една мила домашна сцена. Стариятъ дѣдо има, освѣнъ внучката,